

hvis Indstillinger og disses Overensstemmelse med Amtmandens Anskuelse det blev at afgjøre, om Vedtægten skulde affattes paa den ene eller paa den anden Maade. Landsthinget har forandret Indholdet af denne § 3, saaledes at det nu hedder, at disse Politivedtægter skulde udfærdiges af Amtmanden efter forudgaaet Forhandling med Communalbestyrelserne, hvorefter de forelægges Justitsministeren. Jeg troer, at den i Landsthinget foretagne Forandring ikke er heldig. Det forekommer mig at være i det Hele taget særdeles hensigtsmæssigt og af stor Bigtighed, at Communalbestyrelserne komme til at udøve saa stor Indflydelse som mulig ogsaa med Hensyn til Dannelsen af disse Politivedtægter for de enkelte Kjøbstæder. Det dreier sig jo væsentlig i mange Retninger om, hvad der gjælder om de stedlige Forhold, og efter hvad det første Affnit i Lovforslaget har angivet som Hovedpunkterne, med Hensyn til hvilke Politivedtægten skulde gives, ligger det ogsaa klart for Dagen, at under hvert af disse indbefattes mangfoldige Forhold, som de, der staae fjernere fra de stedlige Omstændigheder, ikke ere istand til fuldkomment klart at kunne opfatte. Derfor er det, at jeg bemærkede, at jeg ansaae Justitsministerens Forslag for det heldigste; thi naar et udarbejdet Udkast af Vedtægten forelægges Communalbestyrelsen til Betænkning, kan det ikke være Andet end, at de forskellige Punkter blive fremdragne saaledes, at navnlig ogsaa Justitsministerens Opmærksomhed kunde blive stærkt henledet paa dem, medens derimod det, som Landsthinget har vedtaget, at Vedtægterne skulde udfærdiges efter forudgaaet Forhandling med Communalbestyrelsen, ikke giver den Sikkerhed for, at virkelig hele Fremstillingen af Communalbestyrelsens Opfattelse kommer til at foreligge. Dette er altsaa det ene af de Punkter, som jeg vilde fremhæve, og hvorved jeg i særdeleshed skal bede det høie Thing vel at erindre den Sjæbne, som Sundhedsvedtægterne have havt i Rigsdagen; netop den Sjæbne, som de have havt, vidner om, at under Paa-virkning af hele den friere Stilling, som Communalbestyrelserne og Sogneraadene have faaet, har man fundet det i og for sig rigtigt at udvide den Indflydelse, som Communalbesty-

relserne og Sogneraadene havde paa Sundhedsvedtægterne; idet — for at nævne den sidste af de herhenhørende Love — Loven af 28de Marts forrige Aar har overladt det til Communalbestyrelserne og Sogneraadene selv at afgjøre, om de i det Hele taget ville have Sundhedsvedtægter eller ikke. Endnu kun den Bemærkning med Hensyn til dette Punkt, at, hvad jeg saaledes har ytret med Hensyn til § 3, vil selvfølgelig ogsaa komme til i et større eller mindre Omfang, at gjælde om § 5, forsaavidt angaaer de Dele af Landdistricter, som man maatte ansee det for nødvendigt at forsyne med Politivedtægt, hvorom det hedder, at Amtsrådet kan indstille Sagen til Amtmanden, og derefter en saadan Vedtægt udfærdiges. Ogsaa der antager jeg, at det vilde være rettest, om der kom til at forelægge mere bestemte Udtalelser fra Sogneraadet paa de Steder, hvor der var blevet Spørgsmaal om at faae en saadan Politivedtægt. — Dernæst er der § 6 i dette første Affnit, som jeg troer, fortjener stor Opmærksomhed. Denne § 6 bestemmer, at Børn mellem 10 og 15 Aar for Overtrædelse af Politivedtægterne skulde straffes med Niis eller med simpelt Fængsel i 8 Dage. Dette er en For-skrift, som forekommer mig — uden at jeg troer derved at bruge et for stærkt Udtryk — uforvarelig streng. Det er efter min Mening en Bestemmelse, der netop paa Grund af dens Strenghed og ialfald dens store Ubillighed er aldeles forkastelig. Man tænke sig, hvad det er for en Forseelse, der mængen Gang her er Tale om. Naar en Politivedtægt overtrædes, skal man bestemme for det Barn, der har gjort sig skyldig i Overtrædelsen, en Straf, som ikke kan Andet end i mangfoldige Tilfælde indvirke paa hele dets Fremtid, idet det vil stemple Barnet som den, der tidligere har været underkastet offentlig Straf, da man jo ikke ved enhver enkelt Leilighed, ved hver Udtalelse derom kan undersøge, hvad Grunden har været, en Straf, som ikke kan Andet end kaste en Plet hen over den, hvem en saadan Sjæbne har rammet. Det er en Bestemmelse, som efter min Formening umuligt kan blive staaende i Lovforslaget, og den staaer i en skrigende Modsetning til den humane